

A.O.Andersen

tidl. kirkeminister og forskningsminister (CD)

.Til Folketingets kirkeudvalg.

Årbyesvej 8
4970 Rødby
Tlf. 5631 3522
Mob 2231 1420

Email:arne@aoandersen.dk
Internet: www.aoandersen.dk

17. november 2016

Kære Kirkeudvalg.

Folketinget er lovgiver for folkekirken og har som sådan ansvaret for at kirkens ydre rammer og gældende regelsæt er hensigtsmæssige og befordrende for kirkens muligheder for at løse sine opgaver. Det kommende skifte på Lolland Falsters bispestol er en god anledning til at rette op på en åbenbar urimelighed. Nemlig anvendelsen af de til rådighed værende ledelsesressourcer øst for storebælt.

Vi vælger i folkekirken vore biskopper på bredt grundlag, det er præster og menighedsråd der vælger. På den baggrund har folkekirken altid fået en ledergruppe bestående af meget forskellige, men hver for sig markante og kompetente personer. Denne ledelsesressource, bør vi anvende bedst muligt. Hvis man kigger på ansvarsfordelingen mellem de fire biskopper folkekirken har øst for Storebælt kan det beskrives med, at der i Københavns stift er 798.099 indbyggere, i Helsingør stift 974.033, i Roskilde stift 710.601 og i Lolland Falsters stift 104.148. De tal taler jo for sig selv (*tallene er hentet fra relevante hjemmesider og er derfor måske ikke helt aktuelle, men alligevel*).

Lolland Falster har sin helt egen biskop, men nu vil han altså holde op og der skal vælges en ny. Stiftet er ikke meget større end Næstved provsti i nabostiftet Roskilde. En sparevrig minister kunne blive fristet til at lægge det ind under Roskilde, eller under Fyns stift. Så vil folkekirken på Lolland Falster i endnu højere grad blive set som udkanten af noget større. Hvilket trækker også vores decentrale folkekirke ind i den galopperende centralisering og blinde rationalisering der hærger vores samfund i disse tider og gør folk som vi er flest endnu mere fremmede for folkestyret.

Der har før været tanker fremme om at sammenlægge Stege-Vordingborg og Næstved Provstier med Lolland-Falsters stift. Stiftet ville så dække i store træk det samme område som det gamle Storstrøms amt. Et på mange måder naturligt sammenhængende område. Den daværende kirkeminister veg vist nok tilbage for at søge tanken gennemføre tanken fordi man ikke syntes man kunne påtvinge præster og menigheder en biskop de ikke havde været med til at vælge. Nu er muligheden der.

Det kræver en handlekraftig minister, med tilslutning fra folketingets kirkeudvalg.

Det er ubestrideligt regering og folketing der har ansvaret for Folkekirkens struktur og ydre rammer. Og det har man i reglen også levet op til når behovet for ændringer blev til strækeligt påtrængende. Det er min klare opfattelse at det er tilfældet i denne sag, som ovennævnte tal og velagte bilag så tydeligt illustrerer.

Så selv om det vil give en del støj og ind i mellem kraftige protester bør det gøres. Også selv om det betyder en påberåbelse af Folkekirkens uskrevne forfatning der som bekendt lyder:

- § 1. Der må ikke ændres noget som helst, som er etableret i folkekirken
 - § 2. Ethvert forsøg på at indføre noget nyt eller ændre noget bestående skal mødes med omgående og kraftig kritik og afstandtagen.
 - § 3. Nyskabelser implementeres tøvende og under modstand.
- Det bliver de så for lov er lov og lov skal holdes. Og i løbet af kortere eller længere tid- normalt længere – når man så til det punkt, hvor ethvert forsøg på at ændre det således accepterede vil blive mødt med § 1. fulde kraft.

Det klassiske eksempel på at folketinget indført ting som blev mødt med protest, men som kirken i dag ville have været ilde faren uden, er kvinders adgang til præsteembede.

Behøver jeg skrive mere. Lad os få skabt en bare noget mere rimelig arbejdsfordeling mellem bisper og stiftsadministrationer øst for Storebælt.

Med venlig hilsen

Arne Oluf Andersen.
menighedsråds- og
provstiudvalgsmedlem.

CC: Kirkeminister Bertel Haarder.

:Bilag.